UCHWAŁA NR XIV/125/2025

RADY MIEJSKIEJ W SŁUBICACH

z dnia 29 maja 2025 r.

w sprawie skargi na działania Dyrektora Zakładu Administracji Mieniem Komunalnym w Słubicach

Na podstawie art. 229 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 0960 r.–Kodeks Postępowania Administracyjnego (t.j.Dz.U z 2024 r. poz.572) oraz art.18b ust.1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz.U. z 2024 poz. 1465 ze zm.) uchwala się, co następuje:

§ 1. Skargę na działania Dyrektora Zakładu Administracji Mieniem Komunalnym w Słubicach uznaje się za bezzasadną z powodów określonych w załączniku do uchwały.

§ 2. Zobowiązuje się Przewodniczącego Rady Miejskiej w Słubicach do zawiadomienia skarżącego o sposobie załatwienia skargi.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady
Miejskiej

Grzegorz Cholewczyński

Załącznik do uchwały Nr XIV/125/2025
Rady Miejskiej w Słubicach
z dnia 29 maja 2025 r.

W dniu 2 kwietnia b.r. do Rady Miejskiej w Słubicach wpłynęła skarga na działania Dyrektora Zakładu Administracji Mieniem Komunalnym w Słubicach. Skarżący wskazał, że dyrektor swoim postępowaniem w sposób rażący naruszył zasady należytej staranności, transparentności i rzetelności w zarządzaniu mieniem komunalnym. Do najważniejszych zarzutów wskazanych w skardze należy:

- wprowadzenie w błąd Burmistrza Słubic oraz radnych Rady Miejskiej w Słubicach przez dyrektora co do kwestii własności systemu nagłośnieniowego na terenie bazaru,
- niedotrzymanie zobowiązania o podejmowaniu decyzji dotyczących działalności Stowarzyszenia „Odra" w obrębie i na targowisku miejskim po konsultacji i w porozumieniu ze stowarzyszeniem,
- niepoinformowanie radnego o planowanej wizji lokalnej przeprowadzonej przez dyrektora wraz z zastępcą burmistrza w pomieszczeniu, w którym znajduje się nagłośnienie,
- dopuszczenie do mikrofonu systemu nagłośnienia osób nieuprawnionych, które rozpowszechniały nieprawdziwe informacje.

Skarżący, w ramach procedury rozpatrzenia skargi, wniósł o:

- przeprowadzenie postępowania wyjaśniającego w sprawie działań dyrektora,
- podjęcie odpowiednich kroków dyscyplinujących wobec dyrektora,
- uznanie systemu nagłośnienia za własność Stowarzyszenia „Odra" i zaprzestanie prób bezprawnego przenoszenia urządzenia,
- rozważenie możliwości zainstalowania dodatkowego mikrofonu w porozumieniu ze stowarzyszeniem,
- przywrócenie właściwych standardów współpracy z radnymi i organizacjami społecznymi,
- podjęcie działań zmierzających do rozwiązania rzeczywistych problemów na terenie bazaru miejskiego.

Rozpatrując przedmiotową skargę, w pierwszej kolejności uwzględniono art. 229 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego, zgodnie z którym organem właściwym do rozpatrzenia skargi dotyczącej zadań lub działalności kierownika gminnej jednostki organizacyjnej jest rada gminy. Jednocześnie zgodnie z art. 18b ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym rada gminy rozpatruje skargi na działania wójta i gminnych jednostek organizacyjnych, a w tym celu powołuje komisję skarg, wniosków i petycji.

W toku prac Komisja Skarg, Wniosków i Petycji Rady Miejskiej w Słubicach między innymi:
- zapoznała się z treścią skargi oraz wysłuchała wyjaśnień Dyrektora Zakładu Mieniem Komunalnym w Słubicach w zakresie okoliczności wskazanych przez skarżącego,
- wysłuchała dodatkowych argumentów skarżącego,
- zapoznała się z kserokopiami dokumentów księgowych przedstawianych przez stowarzyszenie.

Po dokonaniu analizy materiału w przedmiotowej sprawie członkowie Komisji Skarg, Wniosków i Petycji uznali, że zarzuty podniesione przez skarżącego nie znalazły potwierdzenia w ustalonym stanie faktycznym. Komisja stwierdziła brak podstaw do uznania skargi za zasadną.

Kwestia wykorzystania systemu nagłośnienia (radiowęzła), która budzi kontrowersje na terenie targowiska miejskiego wśród osób prowadzących tam działalność gospodarczą jest znana komisji i radnym i nie wymaga przeprowadzenia postępowania wyjaśniającego.

Komisja w ramach postępowania wyjaśniającego ustaliła, że system nagłośnienia stanowi część zabudowy pawilonów handlowych i części wspólnych targowiska, nie może być uznany jedynie za część składową odrębnej instalacji. Wobec powyższego, zdaniem komisji, należy uznać, że system radiowęzła był częścią dużej inwestycji budowy targowiska, na którą nakłady poniosły osoby prowadzące tam działalność gospodarczą.

Wskazanie przez jedną ze stron dokumentu o nazwie – środki trwałe – tabela amortyzacji, w którym wykazano nagłośnienie i monitoring nie stanowi dowodu własności i zakupu przedmiotowego systemu przez tą stronę, z środków własnych, niepochodzących od kupców. Komisja nie uznała jednocześnie za wyjaśnienie kwestii własności radiowęzła dowodów w postaci przedstawionych faktur, z uwagi na rozbieżności w przedstawionych dokumentach.

Komisja przyjęła wyjaśnienia dyrektora w zakresie podjętych czynności w zakresie normalizacji kwestii wykorzystania radiowęzła. Jednocześnie należy podkreślić, iż podjęte przez niego czynności mieściły się w granicach czynności zwykłego zarządu, rozumianego jako załatwianie spraw związanych z normalną eksploatacją rzeczy, administracją i szeroko rozumianą ochroną mienia publicznego w postaci różnych czynności zachowawczych, w tym szukania sposobów regulacji korzystania z rzeczy na majątku wspólnym.

Powyżej wskazane okoliczności dają podstawę do stwierdzenia, iż przedstawione argumenty przez skarżącego nie znajdują uzasadnienia w stanie faktycznym, a w konsekwencji należy uznać skargę za bezzasadną.

Rada jednocześnie wskazuje, iż dobrą praktyką byłoby ustalenie regulaminu korzystania z radiowęzła, co mogłoby w przyszłości pomóc w minimalizacji kontrowersji związanych z tymi czynnościami.

Pouczenie:

Zgodnie z treścią art. 239 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego „W przypadku gdy skarga, w wyniku jej rozpatrzenia, została uznana za bezzasadną i jej bezzasadność wykazano w odpowiedzi na skargę, a skarżący ponowił skargę bez wskazania nowych okoliczności – organ właściwy do jej rozpatrzenia może podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy – bez zawiadamiania skarżącego”.